

2. Закон України від 18.02.1992 р. «Про оперативно-розшукову діяльність» // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22. ст.303.

3. Серета Д.М. Удосконалення діяльності оперативних підрозділів у боротьбі зі злочинністю у сфері приватизації / Д.М. Серета // Електронний ресурс. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Kyuv/2009_1/1-5/24.pdf.

Степан Марія Дмитрівна,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович

професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗОВАНА ЗЛОЧИННІСТЬ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

Транснаціональна злочинність – це злочинність, яка поширюється за межі однієї країни. Відповідно даній проблемі, досить складно зрозуміти, що злочини посягають на міжнародний правопорядок чи завдають шкоди норм, чи співіснуванню держав. Суб'єктами транснаціональної організованої злочинності є фізичні особи (і юридичні особи). Транснаціональна економічна злочинність є прикладом того, як злочинці всіх країн об'єднуються за ради отримання надприбутків. Саме це злочинність охоплює найбільш тяжкі види злочинів, такі як торгівля людьми, наркотрафік, торгівля зброєю, підробка грошових знаків, корупція, кібертероризм, відмивання доходів від злочинів, викрадення та вивезення предметів мистецтва та багато іншого. Здається, чим далі частішають такі новітні транснаціональні злочини, притаманні сучасності, як кібертероризм, викрадення особистості й інші злочини у віртуальному просторі [1]. Вчені-практики довели, що злочинці які задіяні в цій сфері не зупиняються після одного злочину, ця сфера охоплює саме велику кількість злочинів [2]. Актуальними є: гроші з кіберзлочинів, підробки грошей, торгівлі викраденими предметами мистецтва йдуть на фінансування терористичної діяльності, торгівлі людьми тощо.

Питанню транснаціональним злочинам у сфері економіки приділяли вчені та науковці ще коли дана проблема не була такою актуальною. Серед вітчизняних та зарубіжних вчених варто виділити В.С. Полянську, І.В. Шадрову, Д.Н. Юхновича, А.Ю. Чупрову та інших.

Причини організованої злочинності охоплюють найрізноманітніші аспекти сучасного життя, і серед них: протиправна поведінка молоді, яка стала неконтрольована у суспільному житті; політична нестабільність у суспільстві; переоцінка соціальних цінностей; відставання соціального розвитку від економічного; посилення майнового розташування суспільства; духовна сфера характеризується егоїзмом; відсутня надійна система захисту працівників правоохоронних органів, а також свідків; низький рівень

професійної підготовки співробітників правоохоронних органів, яка не відповідає вимогам часу, через них збільшується кількість молодих фахівців, які не мають відповідного досвіду.

Питання протидії транснаціональної економіки відомі ще з давніх часів та на цей час ця проблема не втратила свою актуальність. Досить тривалий час економічна злочинність не привертала до себе політичної уваги, на науковому рівні. Транснаціональна організована злочинність стала реальною загрозою для існування різних держав [4]. Також прийнято статут Міжнародного кримінального суду для покарання осіб, винних у вчиненні злочинів проти миру і безпеки людства. Якщо за відповідною угодою не створено спеціального міжнародного суду, держава, на території якої знаходиться злочинець, зобов'язана передати його суду або видати іншій державі, на території якої було здійснено злочин [5]. Сутність цієї проблеми як явища, пояснюють фахівці, саме через збільшення географічної віддаленості стосовно злочинців, які виходять за регіональні та національні кордони. Як свідчить досвід правоохоронних органів, транснаціональні злочини вступають все частіше до стратегічного союзу. У зв'язку з цим потрібно негайно об'єднати всі зусилля боротьби з даним видом злочинності як шляхом розвитку міжнародної юрисдикції, так і більш загартованої молоді для проведення спільних наукових досліджень. Якщо розглянути екстрадицію у міжнародному праві, то на сьогоднішній день, можна сказати, що питання про надання такою допомоги регулюються у міжнародних договорах про надання допомоги у кримінальних справах.

Транснаціональна організована злочинність включає в себе офіційний запит про видачу особи, її встановлення на території кількох держав, перевірку обставин, які можуть перешкоджати видачі, а також прийняття рішень за запитом, та фактичну передачу особи іншій державі, органам які звернулись запитом за даною особою. Тобто, таким чином ми з легкістю зможемо об'єднувати конкретні потерпілі держави, та встановлювати фактичні дані трансорганізованих злочинів. Досить інтенсивною і продуктивною є співпраця України з багатьма країнами. Але слід вказати, що й досі немає угоди про екстрадицію з США. Переговорний процес стосовно екстрадиції триває близько 15 років. Отже, висновком повинно бути саме правове здійснення правосуддя над організованими злочинами без порушень її прав і свобод. З огляду на сучасний розвиток правового суспільства захист прав людини, інститут екстрадиції потребують подальшого вивчення та вдосконалення на міжнародному рівні.

Список використаних джерел:

1. Лукашук И.И., Наумов А.В. Международное уголовное право : учебник. Москва : Спарк, 1999. 458 с.

2. Международное уголовное право : учеб. пособие для студентов высших учебных заведений, обучающихся по специальности «Юриспруденция» / авт. кол. : И.П. Блищенко, Р.А. Каламкарян, И.И. Карпец и др.; под общ. ред. В.Н. Кудрявцева. Москва : Наука, 1999. 264 с.

3. Блищенко И.П. Международный уголовный суд. Москва : Закон и право, «ЮНИТИ», 1998. 240 с.

4. Военные преступления : Это надо знать всем / под ред. Р. Гутмена, Д. Риффа ; юрид. ред. К. Андерсон; пер. с англ. О. А. Варшавер. Москва : 2001. 486 с.

Страшко Олександр Павлович,
курсант взводу ФЕБ - 841,
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
*Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
фінансово-економічної безпеки Г.В. Соломіна*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ БОРОТЬБИ ІЗ КІБЕРЗЛОЧИНАМИ

Розвиток сучасної цивілізації характеризується переходом від індустріального суспільства до інформаційного. Широке впровадження сучасних інформаційних технологій створює нові можливості для активного і ефективного розвитку економіки, політики, держави, суспільства, соціальної свідомості і громадянина. Однак вдосконалення технологій призводить не тільки до зміцнення індустріального суспільства, а й до появи нових джерел небезпеки для нього. Таким чином, актуальність дослідження обумовлена наступними проблемами: брак даних, втрата місця розташування і правові обмеження кібер-діяльності.

Брак даних. Інтернет-провайдери мають змогу зберігати інформацію для комерційних чи бухгалтерських цілей, до яких не мають доступу правоохоронні органи. Такі невідповідності перешкоджають роботі компетентних органів з кібернетики та призводять до гальмування слідства, і в кінцевому рахунку, можуть вплинути на можливість ефективного переслідування злочинної діяльності в Інтернеті. Крім того, ситуація, що склалася, може створити несправедливий тиск на слідчі органи щодо надання пріоритетності їх діяльності відповідно до існуючих в даний час різних систем зберігання даних, а не зосередження уваги на триваючому слідстві [1]. Все більша кількість постачальників електронних послуг реалізує шифрування за замовчуванням у наданні своїх послуг. У той же час широко доступні інструменти, що дають можливість особистого шифрування комунікаційних та інших даних. Це означає, що традиційні методи комунікації, такі як прослуховування, стають менш ефективними. Як результат, злочинці можуть ефективно приховувати критичні докази та діяльність (наприклад, пряму трансляцію сексуальної експлуатації дітей) від правоохоронних органів. Крім того, використання децентралізованих віртуальних валют та збільшення використання сервісів, ефективно перешкоджають правоохоронним органам «слідкувати за грошима» та значно ускладнюють можливості відновлення активів та запобігання шахрайським операціям [2].